

Orhan Seyfi Orhon

Onaylayan Administrator
Saturday, 09 June 2007

ANNEMLE HASBÂ•HAL

Â

Â Orhan Seyfi Orhon

Â

Â Anne, zannetme ki gÃ¼nler geÃŸti de

Â DeÃ°iÃ¼ti evvelki hissim gitgide!

Â Bir hÃ¼rÃ¼n ÃŸocuÃ°um, deÃ°iÃ¼mez huyum;

Â Seneler geÃŸse de ben yine buyum!

Â

Â Senden umuyorum teselli yine!

Â BugÃ¼n Ã¼efkatine, muhabbetine

Â Zanneder misin ki yok ihtiyacÃ¼m?

Â Belki eskisinden daha muhtacÃ¼m!

Â

Â DÃ¼nyanÃ¼n tÃ¼kenmez kederlerinden

Â Kalbim kÃ¼rÃ¼lsa da bÃ¼yle derinden,

Â HayatÃ¼m bÃ¼sbÃ¼tÃ¼n ye'se kapÃ¼lmaz.

Â Teselli bulurum iÃŸimden biraz

Â

Â O derin sevgini hatÃ¼rlarÃ¼m da!

Â Her gece hÃ¼ÃŸkÃ¼ran dudaklarÃ¼mda

Â Hasretle anÃ¼lan senin adÃ¼n var.

Â Beni aldatmadÃ¼, sevdi daima!

Â GittikÃ¼se ruhumu saran bu humma

Â

Â BaÃ¼ka sevgilerden yadigar, anne!

Â Sevmeyen sevenden bahtiyar, anne!

Â Sorma ki baÃ¼mdan Åšok Åey geÅŸti mi?

Â Ah, eÅ°er anlatsam sergÅ¼zeÅ¼timi!

Â

Â NasÅ¼l terk edildim, nasÅ¼l atÅ¼ldÅ¼m;

Â Anne aldatÅ¼ldÅ¼m, ah aldatÅ¼ldÅ¼m,

Â Belki her zamandan fazla severken.

Â Bir lahza bahtiyar olayÅ¼m derken,

Â

Â bilmezsin kaÅŸ gece bÅ¶yle aÅ°ladÅ¼m!

Â Åžimdi tecrÅ¼bem var, artÅ¼k anladÅ¼m:

Â AÅ¼k, o bir masalmÅ¼Å¼, yalanmÅ¼Å¼ meÅ°er!

Â Seven bir kalp iÅŸin sÅ¼Å¼nacak yer

Â

Â YalnÅ¼z o kucakmÅ¼Å¼, yalnÅ¼z o dizmiÅ¼...

Â Ånsanlar ne kadar merhametsizmiÅ¼.

Â

Â

Â Å-IÅ¼rsem YazÅ¼ktÅ¼r Sana Kanmadan

Â

Â Orhan Seyfi Orhon

Â

Â Å-IÅ¼rsem yazÅ¼ktÅ¼r sana kanmadan

Â KollarÅ¼m boynunda halkalanmadan

Â Bir gÅ¼nÅ¼m geÅŸmiyor seni anmadan

Â Dertine katlandÅ¼m hiÅŸ usanmadan

Â Diyorlar: "KÅ¼l olmaz ateÅ¼ yanmadan

Â Denizler durulmaz dalgalanmadan!"

Â

Â Saadet benziyor boÅ¼ bir seraba

Â DÅ¼Å¼yor her seven gÅ¶nÅ¼l azaba

Â Gelmiyor ÅŸekilen dertler hesaba

Â Diyorum: "Sebepler ne bu lzdÅ¼raba?"

Â Diyorlar: "KÃ¼l olmaz ateÃ¼ yanmadan

Â Denizler durulmaz dalgalanmadan!"

Â

Â

Â VASÃ•YET

Â

Â Orhan Seyfi Orhon

Â

Â DostlarÃ½m, toplanÃ½n Ã¶ldÃ¼Ã¼m zaman;

Â RiyayÃ½ bir gÃ¼nlÃ¼k bir yana atÃ½n!

Â Tutunuz tabutun kenarÃ½ndan;

Â Bir derin Ã¶Åukura beni fÃ¼rlatÃ½n!

Â

Â KalÃ½nca bÃ¼sbÃ¼tÃ¼n sizden uzakta,

Â VÃ¼cudum Ã¶ÅÃ¼rken kara toprakta,

Â UzanÃ½n rahatÃ¼sa sÃ¼cak yatakta,

Â YaÃ¼amak gururu iÃ¼inde yatÃ½n!

Â

Â YÃ¼z yÃ¼ze getirmez bizi asÃ¼rlar,

Â Meydana vurulsun saklanan sÃ¼rlar,

Â SayÃ¼lsÃ¼n Ã¼ahsÃ¼ma ait kusurlar,

Â KorkmayÃ½n, iÃ¼ine yalan da katÃ½n!

Â

Â AnlayÃ½m: kimlermiÃ¼ dost sandÃ¼klarÃ½m;

Â Muhabbetlerini kÃ¼skandÃ¼klarÃ½m.

Â AnlayÃ½m: ne boÃ¼muÃ¼ inandÃ¼klarÃ½m.

Â Ã¼zÃ¼ yalan hayatÃ½ bana anlatÃ½n!

Â

Â DostlarÃ½m, anmayÃ½n artÃ½k adÃ½mÃ½,

Â Siliniz gÃ¼nlÃ¼den eski yÃ¼dÃ½mÃ½.

Â KÃ¼rÃ½nÃ½z sonuncu itimadÃ½mÃ½:

Â Ã¼nce bir daha beni aldatÃ½n.

Â

Â

Â VEDA

Â

Â SÂ¶z : Orhan Seyfi Orhon

Â MÂ¼zik : Yusuf Nalkesen

Â

Â Hani o bÂ½rakÂ½p giderken seni

Â Bu Â¶ksÂ¼z tavrÂ½nÂ½ takmayacaktÂ½n

Â AlnÂ½na koyarken veda buseni

Â YÂ¼zÂ¼me bu tÂ¼rlÂ¼ bakmayacaktÂ½n

Â

Â Gelse de en acÂ½ sÂ¶zler dilime

Â UÂ§acak sanÂ½rÂ½m bir kaÂ§ kelime

Â Bir alev halinde dÂ¼Â¼tÂ¼n elime

Â Hani ey gÂ¼zyaÂ¼m akmayacaktÂ½n